

Per la seua seguretat

'Seguretat' i 'disseny' són, possiblement, els dos vocables que identifiquen els vuitanta. I és que la seguretat també es dissenya: la seguretat en les carreteres, la seguretat de les comunicacions, la seguretat de les empreses i... les empreses de seguretat.

Sílvia Monfort

Desenvolupament d'un programa de protecció per a executius, protecció antiterrorista en la comunitat internacional de negocis, tècniques actuals en l'espionatge industrial, estratègia de relacions públiques en situacions d'emergència, la pirateria i el mercat negre de marques industrials, són alguns dels temes que s'han tractat en el congrés Security '89, celebrat a Barcelona la passada setmana.

Les empreses privades de seguretat tenen com a objectiu la prevenció i protecció de persones, equips, investigació, accidents i informacions, però «no substitueixen la policia ni cap estament públic, sinó que es complementen», afirma Enric Gómez Francés, assessor tècnic i coordinador del certamen, fundador de l'Associació Professional d'Assessors de Seguretat y membre de la Internacional Professional Security Association. «Normalment, la policia i els cossos de seguretat només actuen quan hi ha hagut un delictes, per una qüestió de llei. Les empreses privades de seguretat, les que protegeixen els interessos industrials de les empreses, fan més prevenció que persecució del delictes».

Actualment hi ha unes 1.800 empreses privades de seguretat en tot l'estat espanyol. Si bé el mercat «no és que sigui molt gran, sí que és un sector que està en alça, i en l'últim any ha crescut un 400-500 per cent. I no és «que fa tres anys no s'espí tant com ara», sinó que «ara està aflorant molt més, els polítics, les empreses... Això fa que la gent es prepari més».

I és que avui en dia «la seguretat està a l'abast de tothom, empreses grans i petites reclamen sistemes de seguretat, contra incendis, robatoris, atraccions; es contracten vigilants jurats, que són utilitzats d'una banda, per la banca i, d'altra, per empreses privades i oficials, ja que els surt més a compte tenir vigilants jurats que policies».

El contraespionatge industrial és el gran temor de la majoria de les empreses. Tenen por que els seus secrets volin a causa de les punxades telefòniques, gravacions o per altres mitjans

Enric Gómez mostra una minicàmera de vídeo. Els mitjans d'espionatge s'han fet més sofisticats.

Lucien Víctor Ott, president de l'Associació Internacional d'Escortes. Al seu currículum figura haver guardat la seguretat de Pompidou i De Gaulle.

molt més sofisticats. També es dona molta importància a la vigilància personal, sobretot en grans càrrecs polítics o empresarials. Llavors és quan entren en acció les escortes personals, encara que «a l'estat espanyol estan prohibides. No existeix, de fet, la pa-

raula escorta en l'actual llei», però en l'esborrany que s'està fent per a adaptar aquesta normativa «es contempla la possibilitat del vigilant de seguretat no uniformat, que serà el que es coneix per escorta». Hi ha hagut casos, explica Enric Gómez, en què, a les persones que realitzaven aquests serveis, la policia els ha multat.

Les empreses privades de seguretat «és el sector més controlat perquè, a més d'estar controlats per Indústria i per Hisenda, com totes les empreses, ho estem també pel Ministeri de l'Interior a través de la Direcció General de Policia, i cap persona pot treballar com a empresa de seguretat si no és a través d'un registre de la policia». Aquests registres, fins que no entri en vigor la nova llei, són entre d'altres, disposar d'un capital social d'un milió de pessetes (després en seran 20), tenir un mínim de vigilants, un armari per a guardar les armes, una caixa forta o un suport tècnic adequat.

Pel que fa a la legislació vigent a la resta d'Europa, «cada estat té la seva llei i legislacions sobre homologacions de productes, però no sobre la mateixa professió. Quant als aparells de contraespionatge, el 90 per cent són importats, ja que són més bons i econòmics».